



## **Forum Ecclesiasticum**

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

**Leuren, Peter**

**Moguntiae, 1719**

Quæst. 824. An novitius rediens ad saculum teneatur refundere monasterio expensas in se alendo ab eo factas.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

nam AA. sententiam oppositam, quam ex eo probabiliorem dicit num. 3. quod statim à professione pater moriatur civiliter, & desinat esse in rerum natura juris fictione, apud eum inter ceteros noti & magni nominis AA. quos maximo numero citat. tenent Covar. in c. 2. de testam. num. 7. Nav. in comment. 2. num. 48. & 54. Vivian. Tom. 1. comm. opin. L. 3. tit. 16. num. 55. Fachin. contrav. jur. L. 6. c. 13. Molin. de just. rr. 2. d. 140. vers. an verò statim. Less. L. 2. c. 41. du. 10. num. 73. Azor. p. 1. L. 12. c. 8. q. 7. qui etiam num. 8. tenet, similiter, cum filius proficetur in Religione capaci succedendi, statim deberi legitimam parentibus, quam habent in bonis illius; quod ipsum approbat Barbof.

2. Resp. Ad secundum: posse Novitios redire ad priorem statum in eadem veste, quã venerunt, certum videtur, & aluitur ex reg. S. Benedicti. Barbof. in cit. c. 9. num. 1. citatis Innoc. Card. Jo. And. Imol. Butr. &c. Verum an Novitio volenti egredi restituendus sit; si velit, habitus Novitiatús, ipsiusmet Novitii sumptibus ei factus, dubitari potest ex eo capite, quòd secundum jam dicta omnia bona, quã intulit sint ei restituenda, desuper consultam S. Cong. Cardin. Concil. Trid. Interpretum annuissè quidem, sed nondum firmasse, habitum Religiosum Novitii egredientis penes Monasterium remansurum, restituito tamen Novitio pretio illis, testatur Barbof. l. c. n. 5.

*Quaest. 824. An Novitius rediens ad saeculum teneatur refundere Monasterio expensas ab eo in se alendo factas?*

Resp. Negativè, cum ferè communi, quam tenent Sylv. V. relig. 5. q. 8. Azor. l. c. c. 3. q. 6. Suar. tom. 3. de relig. L. 5. c. 11. n. 5. Sanch. L. 6. mor. c. 10. num. 4. Dian. tom. 2. rr. 35. difficult. 16. num. 6. Pirh. h. t. num. 65. & pluribus aliis apud de Lugo. l. c. d. 9. num. 61. dicentem esse communem & praxi omnium Religionum confirmatam contra Anchar. inc. beneficium. h. e. in 6. num. 1. Jo. And. & alios, volentes teneri Novitium ad mediam partem expensarum; cum probatio respiciat partim favorem Novitii, partim Monasterii, & Peregrin. in comment. ad const. cler. regul. p. 2. c. 1. lit. G. §. 10. & alios volentes teneri illum ad omnes impensas. Ratio responsionis à Sanch. Pirh. & aliis petitur. ex c. penult. h. t. & c. 2. eod. in 6. ubi, quòd Novitius nullatenus impediri debeat, quò minus liberè exire possit; hæc autem libertas impediretur, si ad impensas teneretur; cum, ubi non esset solvendo, detineri posset. Ratio tamen hæc videtur de Lugo non satis efficax, ex eo, quòd persona libera pro debito detineri nequeat à creditore. Alii cum Diana petunt ex eo, quòd Novitius mereatur alimenta propter servitium Monasterio ab illo exhibita, etsi ob morbum aliamve causam illi non servivit, aut alimenta mercedem superent, id sit per accidens; sed nec ea ratio satisfacit de Lugo, eò quòd, licet id dici posset de iis, qui ad ministeria temporalia Laicorum admittuntur, in aliis tamen vix locum habeat, utpote qui suis obsequiis nihil conferunt, sed aluntur tanquam filii, attendendo ad meram eorum culturam spirituales sine ullo profusus emolumento ab eis interim accepto. Unde rectius videtur ratio peti à de Lugo. l. c. num. 64. ex eo, quòd in receptione Novitii fieri videatur contractus bonæ fidei inter illum & Religionem in ordine ad probandum,

An Novitius sit aptus Religioni, & hæc illi, quo utraque pars se obligat, Religio ad illum gratis alendum, Novitius ad inserviendum gratis juxta statum suum in iis, quæ ei imponuntur. Unde licet opera Novitii fuisset Monasterio utilissima, vel etiam è contra parùm utilis, Novitius propter servitium, Religio propter alimenta nihil petere potest. His adde, quòd Monasteria plerumque hunc in finem fundata sint, non tantùm ad alendos professòs, sed & Novitios. Limitatur nihilominus responsio passim ab AA. illius favoribus ita, ut Novitius factus in se expensas refundere teneatur, si desuper sub ingressum per pactum (uti sæpe fit in Monasteriis Monialium) se obligavit, ita de Lugo. l. c. num. 66. Pirh. h. t. num. 66. argumento desumpto ex Trid. l. c. dum ibi irrita declarantur donationes factæ ab ingredientibus Monasterio ante professionem excepto victu & vestitu Novitii pro tempore, quo est in probatione. si enim potest intuitu illo aliquid dari, potest etiam de eo dando fieri pactum & promissio. ita tamen, ut addit Pirh. citatis pro hoc Suar. cit. c. 11. num. 5. Sanch. l. c. num. 5. etiam si datum non fuerit, quòd promissum, non ideo impediatur Novitius, quò minus liberè egredi possit. posse tale pactum fieri de reddendis alimentis, tam habitatio- ne opera, à Novitio exhibita Monasterio, ut ejus valore deducto debeantur expensæ, quàm absolutè integra, nulla habita ratione, ait de Lugo. l. c. uti etiam, tam quòd possit fieri sub conditione, si rediret ad saeculum, quam absolutè. Addit & idem de Lugo num. 65. Limitationem aliam, ita ut, si Novitius non bonâ fide, nimirum ut probaret, sed animo absoluto redeundi ingressus esset, teneretur ex dolo ad damnum, quòd Monasterio intulit in alimentis sibi impensis.

*Quaest. 825. Num Novitii tempore Novitiatús possint suscipere Ordines, & à quo Episcopo?*

1. Resp. Ad primum: Novitii non tantùm ad saeculum redeuntes possunt ordinari & ministrare in Ecclesiis, ut cum communi docent Abb. Card. Butr. Host. Imola & alii relati à Barbof. in c. 21. h. t. sed etiam existentes & remanentes in Novitiatu posse initiari quibuscunque Ordinibus Sacris. Henriq. in sum. l. 7. de indulg. c. 22. §. ult. in comment. lit. 7. & l. 10. de sacram. ord. c. 23. §. 3. in comment. lit. G. Rodriq. qq. reg. tom. 1. q. 3. a. 4. in fine. Sanchez. in decal. Tom. 2. L. 6. c. num. 19. qui etiam num. 22. asserit, minime requiri licentiam Prælati regularis, ut Novitius quoscunque Ordines suscipiat. Barbof. l. c. num. 3. contra Sylv. V. religio. 5. q. 10. Mirand. in man. prælat. tom. 1. q. 12. a. 9. concl. 1. Lambertin. de jurep. l. 2. p. 1. q. 7. a. 14. num. 5. Azor. inst. mor. p. 1. L. 12. c. 2. q. 13. tenentes, ne quidem posse ordinari primâ tonsurâ, his non obstante, c. Monasterii. 9. q. 2. in quo se fundant hi AA. utpote quòd, ut ait Sanch. cit. n. 19. loquitur, non de Ordinibus suscipiendis, sed de tonsurâ Monachali.

2. Resp. Ad secundum, potest Novitius initiari Ordinibus ab Episcopo, in cuius Diocesi est in probatione. Barbof. l. c. n. 5. cum Sanch. n. 22. contra Henriq. tenentem, Novitium à proprio Episcopo ordinandum esse. sic etiam Delb. de immunit. Eccles. c. 14. dub. 18. S. 17. num. 14. cum Dian. p. 1. rr. 2. resol. 7. quòd Novitii non secus ac professi cum literis dimissoriis Prælati Religionis mitti possint, ad quoscunque locorum Ordinarios Ordines suscipiendi gratiâ, sine licentia seu literis commenda-